

WNIOSEK O ZWROT NIESŁUSZNIE POBRANEGO PODATKU AKCYZOWEGO

W związku z niesłusznie pobranym podatkiem akcyzowym niniejszym wnoszę o:

Zwrot kwotyzł. (słownie:) wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od dniar. do dnia zapłaty, nadpłaconego podatku akcyzowego, niesłusznie pobranego w związku z nabyciem na terytorium w dniu r. samochodu osobowego marki, numer nadwozia, nr silnika

Powyższe kwoty proszę przelać niezwłocznie na moje konto osobiste o

Nr.....wBanku.....

UZASADNIENIE

W dniu.....r. nabyłem na terenie samochód osobowy markirok prod.

W związku z tym zostałem obciążony przez Urząd Celny wpodatkiem akcyzowym w kwocie: proc. kwoty, za jaką nabyłem osobowy marki , tj.zł., którą to w dniur. roku wpłaciłem na konto Izby Celnej.

W/w kwotę musiałem wpłacić, aby uzyskać zaświadczenie niezbędne do rejestracji przedmiotowej pojazdów. Jednakże na mocy Traktatu o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. zaczęło obowiązywać w Polsce prawo Unii Europejskiej. Traktat ten został ogłoszony w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 kwietnia 2004 r. Nr 90, poz. 864. Od dnia przystąpienia Polski do Unii Europejskiej polskie organy administracyjne i prawodawcze związane są zatem postanowieniami Traktatu

Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (dalej TWE). Na porządek prawny Unii Europejskiej składa się prawo pierwotne oraz prawo wtórne, uzupełniane orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS), który został w celu kontrolowania przestrzegania oraz dokonywania wykładni prawa wspólnotowego.

Podstawową zasadą prawa wspólnotowego, ustaloną w orzecznictwie ETS, jest zasada nadrzędności, która przewiduje, że prawo pierwotne oraz akty wydane na jego podstawie będą stosowane przed prawem krajowym. Do aktów prawa pierwotnego zalicza się przede wszystkim traktaty wraz z towarzyszącymi im załącznikami i protokołami. Obecnie do obowiązujących traktatów należą m.in. Traktat o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej oraz Traktat o Unii Europejskiej. Ponadto do prawa pierwotnego zalicza się wszelkie kolejne traktaty nowelizujące oraz traktaty o przystąpieniu nowych państw.

Należy zatem stwierdzić, że obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w związku z nabyciem wewnątrzspółnotowym samochodów osobowych jest niezgodny z:

Art. 23 TWE ust. 1 i 2, który stanowi, że „podstawą Wspólnoty jest unia celna,

która rozciąga się na całą wymianę towarową i obejmuje zakaz ceł przywozowych i

wywozowych między Państwami Członkowskimi oraz wszelkich opłat o skutku równoważnym (...)", Regulacje prawne dotyczące swobodnego przepływu towarów stanowią jedną z podstaw funkcjonowania rynku wewnętrznego, obejmujący obszar bez wewnętrznych granic, na którym zgodnie z postanowieniami TWE zostaje zapewniony m.in. swobodny przepływ towarów. Niezbędne jest wyeliminowanie wszelkich ceł oraz opłat o podobnym skutku w granicach Wspólnoty. Artykuł 23 zawiera zakaz dotyczący towarów pochodzących z państw członkowskich oraz towarów importowanych z krajów trzecich, jeżeli te znajdują się w wolnym obiegu w państwach członkowskich. W sprawie 155/73: Sacchi ETS sformułował definicję towaru jako produktu, którego wartość może być wyrażona w pieniądzu oraz który może być przedmiotem transakcji o charakterze komercyjnym. „Pochodzenie towaru” zostało zdefiniowane w rozporządzeniu w sprawie ustanowienia Wspólnotowego Kodeksu Celnego. Towar pochodzi z danego państwa, jeżeli jest całkowicie produkowany lub wydobywany w tym państwie. Jeżeli proces ten zachodzi w więcej niż w jednym państwie, to towar posiada pochodzenie tego państwa, w którym nastąpiła uzasadniona obróbka lub przetworzenie produktu.

Art. 25 TWE, który stanowi, że „cła przywozowe i wywozowe lub opłaty o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi. Zakaz ten stosuje się również do ceł o charakterze fiskalnym”. Opłaty celne zostały zdefiniowane w sprawie 2/69: *Sociaal Fonds v. Chougal Diamont* jako jakiegokolwiek obciążenie finansowe nałożone na towar z powodu faktu przekroczenia granicy. To, w jakim celu opłata została nałożona, jest problemem drugorzędny. Takie podejście widoczne jest w sprawie 7/68: *Komisja v. Włochy* jak i w sprawie 18/87: *Komisja v. Niemcy*.

Art. 90 TWE stwierdzającym, że „żadne Państwo Członkowskie nie nakłada bezpośrednio lub pośrednio na produkty innych Państw Członkowskich podatków wewnętrznych jakiegokolwiek rodzaju wyższych od tych, które nakłada bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe”. Towarami podobnymi wedle orzecznictwa ETS są produkty, które w oczach konsumentów mają analogiczne właściwości lub zaspokajają takie same potrzeby. Samochody osobowe kupowane poza granicami Polski w krajach UE są niewątpliwie towarem podobnym do samochodów kupowanych w kraju.

Państwa członkowskie nie mogą nakładać na towary sprowadzane z państw UE pośrednich lub bezpośrednich podatków, które byłyby wyższe niż nakładane na towary krajowe. Państwa członkowskie nie zostały tym samym pozbawione prawa do ustalania i różnicowania podatków. Jednakże praktyka ta jest dopuszczalna tylko wówczas, jeżeli nie prowadzi do jakiegokolwiek formy dyskryminowania produktów importowanych. Zasada niedyskryminacji odnosi się zarówno do towarów wyprodukowanych w UE, jak i towarów pochodzących z państw trzecich, a dopuszczonych do swobodnego obrotu.

Trybunał rozróżnia pojęcia podatku, opłaty celnej i opłaty o podobnym skutku. W świetle orzeczenia w sprawie 90/79: *Komisja v. Republika Francuska (Re Levy on Reprographic Machines)*, podatek jest środkiem odnoszącym się do wewnętrznego systemu obciążeń systematycznie nakładanych na pewne kategorie produktów, zgodnie z obiektywnymi kryteriami niezależnymi od pochodzenia produktów. Stosowanie art. 90 nie jest uzależnione od tego, czy podatek jest nakładany przez państwo, czy inne ciało, ani od celu, w jakim został nałożony. Zabronione jest nakładanie podatków, które w sposób bezpośredni lub pośredni dyskryminują produkty importowane w porównaniu do produktów krajowych, które odznaczają się takimi samymi cechami.

Podatek może zostać uznany za pośrednio dyskryminujący, jeśli stosowany niezależnie od kraju pochodzenia towaru, w stosunku do tej samej kategorii nakłada takie same obciążenia podatkowe, jednakże faktycznie tylko produkty importowane dotyka w sposób bardziej obciążający (sprawa 112/84: *Humblot v. Directeur des Services Fiscaux*). Można nakładać podatki na towary

importowane tylko w sytuacji, gdy brak jest odpowiedniego typu produktów krajowych, pod warunkiem że podatek nałożony jest na kategorię towarów niezależnie od ich pochodzenia (sprawa 27/67: Frink-Frucht GmbH).

W orzeczeniu ETS z dnia 9 maja 1985 r. w sprawie C – 112/84 Michel Humbolt v Director des services fiscaux skład orzekający podkreślił bezwzględne obowiązywanie art. 90 TWE względem wszystkich Państw Członkowskich. Interpretując przepis art. 90 TWE Trybunał stwierdził, iż zabrania on takiego różnicowania stawek podatku nakładanego na samochody, które w praktyce dotyczy głównie samochodów importowanych z innych krajów członkowskich, a tym samym stanowi formę ukrytej dyskryminacji towarów pochodzących z tych krajów.

Zapisy TWE mają walor bezpośredniej stosowalności w państwach członkowskich. Potwierdzają to orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, m.in. 26/62 Van Gend&Loos (1963) ECR 1 oraz 6/64 Costa/ENEL (1964) ECR 1251, stwierdzające bezpośrednią skuteczność wspólnotowego porządku prawnego w państwach członkowskich odnośnie wszystkich zapisów TWE. Zapisy TWE mają walor bezpośredniej skuteczności we wszystkich państwach członkowskich i nie wymagają włączenia do krajowego porządku prawnego, ponieważ przepisy prawa europejskiego są nadrzędne wobec przepisów krajowych, dlatego też abuzywność podnoszonej przez niektóre organy podatkowe argumentacji stawiającej krajowy porządek prawny ponad wspólnotowym

Obywatele mają prawo powoływać się na nie przed sądami i krajowymi organami administracyjnymi oraz wywodzić z nich korzystne dla siebie skutki prawne.

Reasumując wnoszę o zwrot niesłusznie pobranego podatku akcyzowego, jak we wstępie. Równocześnie informuje, iż organ podatkowy w przypadku negatywnego rozpatrzenia mojego wniosku ma obowiązek odnieść się rzeczowo do wszystkich przedstawionych przeze mnie tj. podatnika zarzutów.

Czytelny podpis i data